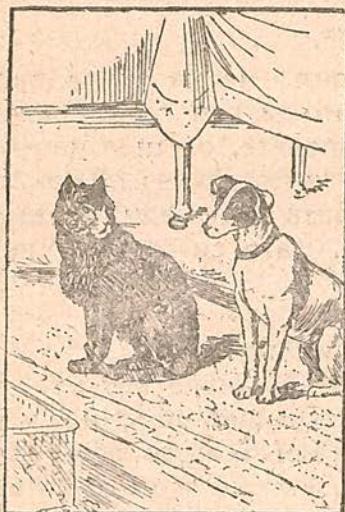

върваш... За щастие ние, котките, имаме под лапите си малки възглавнички, — които ни позволяват да се приближаваме без шум до плячката си. Сетне, едно леко подскачане — но, — прибави тя горделиво, — ние сме роднини с лъзовете и тигрите, и „подскочането“ е голямата майстория на нашия род.

— Знаеш ли, — рече Тоби, — че към моето семейство се числят вълкът и лисицата? Но аз се гордея със своите братовчеди, ескимоските кучета от Гренландия, които теглят шейни, и с благородното Сан-Бернардско куче, което спасява маже и жени от гибел в снеговете. Ох! колко бих желал да бъда Сан-Бернардско куче, нежели ловджийско.

— Наистина, — прибави той след малко размишление, — че бих бил доста умен тогаз да не ходя повече на лов за зайчета.

— Как са ноктите ти? — запита го Табита. — Аз не вървам те да сатж изострени както моите. После ти не можеш да ги криеш, както аз правя това.

— За какво е нуждно да са те тж изострени? — запита кучето.

— Как защо? — Това ми позволява не само да хващам плячката си, но още и да се катеря по джрветата, така добре. Мога да ловя птички и да избягам от вас, кучетата. — Като рече тия думи, и за да покаже че те ѝ служат и за друго нящо, тя поглади лукаво с ноктите си наджлго по гърба бедния Тоби, което го накара да заржми.

— Искаш ли да ти разкажа една новина, — рече Тоби. — Отнася се за една мишка.

При тая магическа дума „мишка“, очите на Табита се разтвориха от неудържимо желание да чуе. И Тоби започна:

— Господаря ми и аз, се готвехме да се върнем в үжи вчера, след лова, когато намерихме в пукнатината на едно старо джрво съвсем малко полско плъхче. Не можеш да си представиш, колко жито беше наскърбало в зимната си къщница. Плъхчето спеше джлбоко, свито на кълбо. Моя господар го взе, плъхна го в джеба си и го донесе на госпожица Марйори. Тя му направи едно мекичко хубаво креватче. Там то ще може да спи дори до месец март, ако само не го турият в някоя топла стая, където то, разбира се, ще се сѫбуди по-скоро.

Табита не си изправяше повече ушите, очите й почнаха да се затварят, защото туй беше за нея истинско разочарование.